

čís. 3 tr. ř.). Jejimi vývody po stránce subjektivní netřeba se obírat z téže příčiny, jež byla ve směru obdobném uvedena již závěrem prvního oddílu důvodů. Úvaha, již dospěl nalézací soud ke sprostění spoluobžalovaných Petra Čh-a a Bohumila H-a z důvodů subjektivních, ač by před právem obstáti nemohla. Než, neshledáno-li mylným ani vadným posouzení věci soudem nalézacím in objecto a není-li tu podle něho vůbec skutkové podstaty zásahu v práva známková, nemůže právní mylnost posouzení subjektivní stránky viny oněch spoluobžalovaných vésti k úspěchu zmateční stížnosti a není proto ani třeba blíže se zabývat s touto vadou rozsudku. Bezdůvodnou, z části i po zákonu neprovedenou stížnost zmateční bylo podle § 288 tr. ř. zavrhnouti.

Čís. 3400.

O témž předmětu při odpovědi na týž přednes veřejného obžalobce smí mluvit jen jeden obhájce. Je-li více bodů obžaloby, mohou si jich zodpovědění obhájci mezi sebou rozdělit; pokud v tom, že druhý obhájce jen doplnil přednes prvního obhájce, není zmatku čís. 5 § 344 tr. ř. (§ 40 odst. druhý tr. ř.).

(Rozh. ze dne 28. února 1929, Zm II 487/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 19. listopadu 1928, jímž byl obžalovaný podle § 334 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro zločin zabití podle § 140 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmatek podle čís. 5 § 344 tr. ř., uplatněný pro porušení předpisu druhého odstavce § 40 tr. ř., není dán. Lze ponechat stranou otázku, zda porotním soudem připuštěné rozdělení úkolů dvou obhájců při plaidoyrech vyhovovalo onomu zákonnému ustanovení. Podle vládních motivů (uveřejněných u Kaserera: »Strafprozessordnung«, druhý díl, str. 48) smí o témž předmětu při odpovědi na týž přednes veřejného obžalobce mluvit jen jeden obhájce. Je-li více bodů obžaloby, mohou si zodpovědění jich obhájcové mezi sebou rozdělit, neb úkoly mezi sebou rozdělit tak, že jeden z nich odpoví na první přednes zástupce obžaloby a druhý převezme dupliku. Způsob rozdělení závěrečných řečí v souzeném případě, kde šlo o jeden čin v obžalobu daný a nešlo o dupliku se strany druhého obhájce, je sice s hlediska onoho zákonného ustanovení povážlivým, není však patrné, že by toto porušení formy, kde druhý obhájce jen doplnil přednes prvního obhájce, mohlo mít na rozhodnutí účinek obžalobě nepříznivý, zvláště ano po přednesu stran následuje resumé předsedovo.